

Což takhle dát si

akordeon?

Text: BOHUMIL BLÁHA
Foto: shutterstock.com

Je pravdou, že když se zeptám někoho, kdo navštěvuje základní školu, jestli ví, co je to akordeon, tak na mě kouká a neví, oč jde. Bohužel to došlo tak daleko, že učitelé na ZUŠ (Základní umělecká škola) nemají žáky, kteří by se na tento nástroj chtěli učit hrát a musí si doplňovat svůj úvazek výukou na klávesy. Proč to tak daleko došlo?

BOHUMIL BLÁHA

zastupován OSA
od 1. července 1971

Ještě po druhé světové válce se pořádaly celovečerní koncerty v Lucerně a akordeon byl u nás populární, ale potom nastal pomalu zvrat. V té době ještě nebyli odborní učitelé, tak podle toho také ta muzika vypadala.

Od roku 1950 v Praze vzniklo tzv. Lidové oddělení státní konzervatoře, kde se začalo učit odborně a na vysoké úrovni na akordeon a jiné nástroje. V té době zde učil Dr. prof. Josef Smetana, dirigent pražských divadel, a Dr. prof. Vachulka. Po absolvování konzervatoře, začali na školách učit fundovaní učitelé a od té doby šla úroveň po technické a přednesové stránce nahoru. V tomto období se hudební školy jmenovaly Lidové školy umění, později ZUŠ. Objevili se učitelé, kteří se proslavili tím, že měli úspěchy se svými žáky. Začali s nimi vítězit v ústředních kolech celostátní soutěže ZUŠ. Mezi první pro-

gresivní učitelé patřili: Stanislav Štěpán, Eva Rohanová, Marie Štiborová, Bohumil Bláha, Věra Zenkerová, Hana Míková, později Ladislav Kníže, Mgr. František Holec, uč. Blanka Poláková, zást. řed. Eva Kuklová, Mgr. Jana Halbachová Monika Fukasová, Ivana Laštovičková a celá řada dalších.

Největších úspěchů na Moravě dosahují učitelé: Květuše Krůčková, Martina Šrámková, Jarmila Hrubíšová, Eva Šteffková, Alena Kovářová, Jana Sapáková, Petr Zámečník a další.

Na státní konzervatoři v Praze, pod vedením prof. Vlacha, Josefa Smetany, Milana Bláhy a Průchy, jejich žáci vítězili i v mezinárodních soutěžích. Mezi nejlepší patří Ladislav Kníže, Petr a Pavel Drešerovi, Rudolf Suk, Jaromír Zámečník, Josef Hřebík, Jarmila Vlachová, Jana Bezpalcová, Jiří Lukeš a další. >

Bohumil Bláha

prosazuje nový jedinečný způsob hry na akordeon, využívající celého rozsahu tohoto nástroje. Je vpravdě průkopníkem akordeonové hry 20. století a jeho styl se vyznačuje velkou osobitostí. Tvrdošijně a neúnavně hledá vlastní cestu, stále náročnější, modernější, přizpůsobenou požadavkům dnešní doby. Nádherného zvuku dosahuje za pomoci složitých jazzových akordů, jejichž poslech je požítkem pro všechny, kdo milují tento nástroj stejně jako on.

Hana Rydlová

> V tomto oboru bylo slávy hodně, ale veřejná média rozhlas a televize si toho nepovšimly a mlčí do dnešní doby. Skoro vše se děje ilegálně. Jediným kladným příkladem byl prof. Deylovy konzervatoře hudby a redaktor na rádiu Praha Jan Ende (již dlouhá léta je v hudebním nebi). Dal možnost Milanu Bláhovi a Bohumilu Bláhovi (jmenovci). Tito akordeonisté hráli a hrají hlavně sólové populární skladby a Bohumil Bláha též hudbu ovlivněnou jazzem.

Tímto krátkým výčtem jsem došel k výsledku, že se akordeon skoro nehraje vůbec a tím se ztrácí do zapomnění, i když jeho tradice pramení od r. 1829, kdy si ho dal patentovat vídeňský nástrojář Demian.

Tento článek píši z toho důvodu, že chci tento nástroj pozvednout z ilegality a prezentují zde učitele, akordeonisty, skladatele – aranžéry, recenzenty. V současnosti se Základní umělecké školy a jednotliví hráči prezentují na You Tube, mají zde ukázky sólové i souborové hry z veřejných koncertů a podobně.

Nejznámější pražské akordeonové soubory: Prako – pražský akordeonový a klávesový orchestr. Zakladatel a čestný umělecký vedoucí – Stanislav Štěpán. Dirigent a manažer orchestru je Slávek Glaser a akordeonový soubor Dalibor, šéf a vedoucí je Václav Třešňák. Tyto soubory pořádají pravidelné koncerty a tím se snaží tento nástroj prezentovat pro veřejnost.

// Tímto krátkým výčtem jsem došel k výsledku, že se akordeon skoro nehraje vůbec a tím se ztrácí do zapomnění...

Jako pedagog, akordeonista, skladatel – aranžér, publicista, vydavatel hudebních publikací a notograf, se celý svůj profesní život snažím prosadit akordeon jako zcela současný a moderního vyjádření schopný hudební nástroj.

Od roku 1979 jsem začal spolupracovat s hudebním vydavatelstvím Panton Praha, kde mi dal příležitost skladatelsky se prosadit, redaktor Bohumil Macák (akordeonista, skladatel – aranžér, fotograf). Vycítil, že tu jde o novum, které se tu prozatím ještě neobjevilo. Zde mi mimo notových publikací vyšla první LP gramodeska s názvem Chvilky s Akordeonem (1984). Na nahrávkách se skladatelsky objevila jména zastupovaná OSA: Jaroslav Ježek, Karel Komzák, Rudolf Matys, Vladimír Adamský, Miroslav Císař, Bohumil Macák, Bohumil Bláha.